

The background of the cover is an abstract, textured painting. It features a mix of blue, green, and brown tones, with visible brushstrokes and a rough, impasto-like surface. The colors are layered, with blue at the top, green in the middle, and brown at the bottom, creating a sense of depth and movement.

Jälkiä matkalla

Maria Ikivesi

Satori Books

Jälkiä matkalla

Maria Ikivesi

Jälkiä matkalla

Satori Books
Helsinki 2019

©2019 Satori Books

ISBN 978-952-68081-5-4

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Raotan verhoa
elämänpunaista kangasta
näyttämöllä odottava hiljaisuus
kietoutuu ympärille.

Persoonat puetaan ja riisutaan
lakkaamatta naamiot lankeavat kasvoille
joiden kohtaloiden käsikirjasta
aukeavat sisäisyyden skaalat.

Särkymätön elämisen taika
tulvii kaikkeuden estradilla
mustan aineen ja avaruuden välimaastossa
syttyvät ihmismielen valot
kuin tähdet huipentumisissaan.

Katson silmissäni juoksevaa käsikirjoitusta.
Mitkä ovat seuraavat vuorosanat?

Lapsena hymy oli naamio
jonka taakse kätkeydyin.
Kaunis hymy valokuviissa
kertoo valheellista tarinaa.

Osasin salata surun, häpeän ja turvattomuuden
niin, että tunteeni piiloutuivat itseltänikin.
Uniin ne kulkivat painajaismaisina hahmoina
tummina ja käsittämättöminä.

Oikeat kasvoni näkivät, mitä tapahtui
tunsin, elin elämää, jota en voinut hallita.
Pieni ihminen ei ole sivustaseuraaja
hän elää ja kasvaa ympäristön altistamana.

Lapsi meissä muistaa
puhumattomatkin salaisuudet
käsitlemättömät vyyhdit
jotka pyytävät lopulta, nähdyksi tulemista.

Lapsuudenperhe on pienoismaailma.
Kodin seinät rajaavat ulkopuolisen maailman
sisäisen minuuden kehityksen näyttämön.

Perheen dynamiikka ja tavat
määrittävät normit
pienoisyhteiskunnan lait.

Meistä kehittyy yksilöitä
irtautumisen, joskus raivokkaankin
irtipyristelyn myötä.

Me haluamme kasvaa vapaiksi
kuoria valheellisen persoonan naamion
löytää todellisen itsemme.

Jos ajan spiraali
olisi kiertänyt häntänsä
yhtä askelta sivummalle
olisivatko tiet kulkeneet toisin?

Illan sijasta olisin
syntynyt aamupäivällä
kierähtänyt toiselle kyljelleni
kahden vuorokauden vanhana.

Isäni sukujuuret
eivät olisi Lounais-Suomessa
eikä nälänhätä olisi kulkenut
isoäidin mukana Karjalasta.

Minulla oli lapsena vaalea tukka
halusin olla paljain jaloin kesät talvet
kylmää lattiaa vasten jalkapohjat
väljä paituli kulutettuna reikiin.

Tervapääskyjen huuto avaa oven keltaisille rypsipelloille.
Huojuvien lakeuksien ylitse siivekkäät syöksyvät
laineita viistäen nokat auki
juuri ennen sadepilvien tummaa rintamaa.

Peltojen kahina muuttuu tuulessa haviseviksi haavan lehdiksi
maaseudun puukylkisen mökin vehreä pihapiiri
kerrostaloalueen lähiluonnoksi.

Hiekkateiden varrella kasvaa edelleen hiirenvirnaa
keltaista niittynätkelmää ja leinikkejä
päivänkakkaroita ja puna-apiloita
niitä, joita keräsimme äidin ja isoäidin kanssa maljakkoon.

Silloin kesäisin me kuljimme
mökkitietä pitkin
punaiselle postilaatikolle
viljapeltojen välistä
pientareilla niittykukkia.

Kesä tuoksui
kun heleänsiniset lemmikit
katsoivat pihanurmesta
äiti ja isovanhemmat
poimivat mansikoita penkistä
ja pehmeäturkkinen ystävä
lepäsi mahallaan varjossa.

Mustarastas viistää hiekkatien yli
ja istuutuu puun alle liikahtamatta.
Puerto de la Cruzissakin on mustarastaita
yhtä mustia, jotka lentävät teiden ylitse
kaltevasti alaspäin.

Siellä kukkivat nyt bougainvilleat ja oleanterit
kun on syksy ja kaikki lehdet irtoavat lopulta.
Elämän yksi hetki katoaa vyöryvään mereen
imeytyy tyhjyyteen hiljaisuuden vallitessa.

9 789526 808154